

125 DE ANI DE LA REVOLUȚIA DIN 1848

11 Iunie

Dubla semnificație a unei zile istorice

25 DE ANI DE LA NATIONALIZAREA PRINCIPALELOR MIJLOACE DE PRODUCȚIE INDUSTRIALĂ

Doi ani, capete de pod, la distanță de un secol în care șirul lung, neîntrerupt al generațiilor a putut să ajungă pînă la noi și să ni se arate ca o dovadă a propriei noastre existențe. Anul 1848 în tulburătoarea sa manifestare de forță și semnificație revoluționară, anul-nerv, deopotrivă de românesc și european, anul care prin generația sa de tineri și mari bărbați politici a devenit cel mai politic și mai cuprinzător an, prefațator al chiar istoriei noastre moderne, anul 1848 avea să înlănească, exact peste un secol și exact în aceeași zi de 11 iunie, una din cele mai hotărîtoare împliniri, cucerirea de către popor a puterii economice.

Puterea politică, așa cum fusese visată de înaintași și cum într-o clipă care a devenit eternă, a fost exercitată de mase prin acel prim guvern provizoriu din istoria democrației române, era exercitată și propulsată acum de forța cea mai înaintată și mai înnoitoare, clasa muncitoare,

partidul nostru comunist. Marele act al naționalizării era așadar o fundamentare a politicii și o consecință firească a acesteia. Lege care schimbă și înnoia. Perspectivă care se hrănea din orizonturi largi de un secol și care-și avea înfipte rădăcinile în multe din gândurile și aspirațiile revoluționarilor de la 1848. Realitate de la care aveau să emane noi aspirații și îndemnuri noi. Căci tot ceea ce a însemnat și înseamnă pentru noi marele act al naționalizării depășește în semnificație valoarea unui demers administrativ. Era confirmarea și predarea către popor, cum gîndeau acei tineri bărbați, a chiar puterii sale, era confirmarea și predarea către mase a chiar drepturilor lor. Se semna atunci nu numai un simplu act de proprietate, revoluționar, ci se decreta însuși amplul program al dezvoltării noastre continue, se decretau înseși spiritul și contemporaneitatea noastră de fapt, identitatea noastră moral-politică și socială de azi.

NOBILELE ASPIRAȚII ALE ÎNAINȚAȘILOR

(Urmare din pag. 1)

Iată un fenomen neregulat, efemer, fără trecut și viitor, fără altă cauză decît voința întâmplătoare a unei minorități sau mișcarea generală europeană. Revoluția generală fu ocazia, iar nu cauza revoluției române. Cauza ei se pierde în zilele veacurilor. Uneltitorii ei sînt oapăreze vacuari de trude, suferințe și lucrare a poporului român asupra lui însuși. Determinată de condiții economice, sociale și politice asemănătoare, revoluția s-a desfășurat într-un singur torent neîntrerupt — de la Iași la Blaj și Lugoj, de la Islaz și București în cetățile revoluționare a Apusenilor și a proclamată de zecile de comunități, fapt care i-a conferit un profund caracter unitar.

s-a realizat ca un prim pas pe drumul înfăptuirii statului național unitar român după cum preconizau și revoluționarii pașoptiști munteni și moldoveni în programe și în întreaga activitate desfășurată pe planul luptei naționale. Eroismul ostașilor români din timpul războiului independentei amintea rezistența eroică a soldaților garizoanelor București în lupta de la 13 septembrie 1848 din Dealul Spirii ca și faștele de legendă ale moșilor din Munții Apuseni. Actul istoric de la 1 decembrie 1918, cînd cei peste 100.000 de români adunați la Alba Iulia acclamau desăvîrșirea statului național unitar român, a însemnat o replică în timp a dezerterului adunării de pe Cîmpia Libertății din Iași, la care zeci de mii de glasuri exprimaseră o singură voință: „Nu! vrem să ne unim cu țara”. Mistuna de a prelua și dezvolta pe o treaptă superioară tradițiile revoluționare pașoptiste a revenit proletarietului interesat în lichidarea oricăror forme de asuprire. În cucerirea de drepturi și libertăți democratice, în realizarea unor reforme menite să deschidă drum larg dezvoltării României. În de la începuturile afirmării sale pe arena istoriei proletarietului s-a manifestat ca exponent conștient al aspirațiilor populare, ca un autentic purtător al idealurilor de dreptate și libertate ale revoluției pașoptiste.

Apărut pe scena vieții social-economice și politice a țării în același timp cu aspirațiile democratice și politice care au determinat izbucnirea revoluției, proletarietul, deși tînr și fără o experiență de luptă, s-a înscris activ în desfășurarea evenimentelor revoluționare, angajîndu-se încă de pe atunci într-o uriașă operă revoluționară. Într-un examen de forță trecut, la 1848 și în nenumărate rînduri după aceea, cu deplin succes.

Ceea ce trebuie subliniat este faptul că proletarietul și-a apropiat dezideratele, rămase nezelovate, ale revoluției de la 1848, le-a înscris pe steagul său de luptă și a militat pentru împlinirea lor, fără a neglija obiectivul final al luptei sale — fîurirea unei societăți lipsite de exploatare și asuprire, societatea socialistă. Programul marxist din 1886, programul de acum 8 decenii al Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România (1893), programele mișcării noastre muncitorești ulterioare au fost alcătuite tindeindu-se seama de acest obiectiv practic major — împlinirea luptei pentru realizarea dezideratelor cu caracter general-democrat, preluate de la generația pașoptistă și adaptate cerințelor clasei muncitoare, cu țelul final al luptei proletarietului. În acest mod cerințele realizării unui regim social-politic democratic, în cadrul cărui clasei muncitoare, țărănimii, altor pături sociale asuprite, să li se asigure o viață mai bună, cerințe realizabile chiar în cadrul orînduirii burgheze prin lupta clasei muncitoare, își legitimau obșria la 1848 și aveau menirea a ușura împlinirea de către proletariet a misiunii sale istorice.

Această istorică misiune a fost înlăptuită în zilele noastre de poporul muncitor sau comunist. „Conduc de partidul clasei muncitoare — sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — poporul român a reușit să răstoarne vechile rînduiri bazate pe exploatare și asuprire, să făurească o societate nouă, societatea socialistă, întemeiată pe egalitate și dreptate socială, în care poporul este pe deplin stăpîn pe destinele sale și își făurește în mod conștient propriul viitor, propria istorie”.

În adevăr, ecou revoluției înlăptuită la 1848 s-a repercutat asupra deceniilor următoare, iar obiectivele sale și-au găsit trepat expresia în marile înlăptuiri ale poporului nostru din deceniile post-pașoptiste. Cu toate că burghezia devenită forță de guvernămint, le-a imprimat un caracter de clasă, totuși, marile împliniri din a doua jumătate a veacului trecut și de la începutul veacului nostru au determinat înlăptuirea țării pe drumul progresului și civilizației. Aceasta a devenit posibilă datorită luptei maselor populare, păstrătoare ale idealurilor pașoptiste, care au imprimat evenimentelor cruciale ale istoriei noastre un profund conținut eliberator și le-a definit caracterul de împliniri ale dezideratelor exprimate în timpul evenimentelor revoluționare de acum 125 de ani.

Unirea Principatelor din 1859

AVUȚIILE ȚĂRII — BUN AL POPORULUI

Un pas fundamental spre

Permanentele perspective — liant între generații

Veteranul montator de locomotivă Emil Stoia lucrează acum cot la cot cu fiul său.

— Fără întrerupere, de trei zile și trei nopți supraveghem, împreună cu alți comunisti, birourile oamenilor lui Malaxa, își amintea maestrul strungar CONSTANTIN DUȚU de la Uzinele „23 August”. Era o măsură de prevedere, hotărîta de partid, premergătoare naționalizării. În dimineața lui 11 iunie am participat la ocuparea posturilor cheie ale domeniilor Malaxa. Acest moment a devenit apoi punct de referință pentru tot ce avea să devină uzina, pentru înșăși viața noastră.

— Ce au însemnat pentru dumneavoastră, acești 25 de ani? — Datorîi împlinirii cu drag. Am trăit din plin saltul spectaculos de la producția de vagoane-clisteră și de marfă din 1948, la produsele de înaltă tehnicitate de acum — locomotive Diesel hidraulice de 1.250, 700 și 450-250 cai putere, motoare Diesel de la 350 la 1.000 cai putere, fabrici de ciment și prese mari cu 6 și 15 etaje pentru industria lemnului — exportate cu succes în peste 20 de țări din Asia, America, Europa și Africa. Ca autori ai acestei evoluții ne-am schimbat, desigur și noi, am învățat să creștem, să fim la înălțimea cerințelor și a condițiilor ce ni se oferă. Zilele trecute, într-o dimineață, un muncitor la fel de în vîrstă ca mine, prieten „de la naționalizare”, mă oprește în curte și-mi zice: „Îți mulțumesc că mi-ai făcut bălățul om. Nu l-ai învățat doar meserie, ci și să prelucrase munca. Acum e la politehnică. Se va întoarce aici”. Și a plecat în secția lui, n-am apucat să-i amintesc că nu-i meritul meu, zeci de tineri „devin oameni” în colecțiile noastre. Tot mai mulți își aduc și copiii în uzină, să-și facă oment. Așa și fi făcut și eu dacă aveam un băiat. Îl aduceam aici să mă înlocuască, dar n-am. Mă continuă sutele de băieți pe care i-am învățat meserie.

Între-adevăr, mulți dintre participanții la actul istoric de la 11 iunie 1948, aflați acum în pragul pensionării vor preda ștafeta propriilor lor fii. Așa se face că din viața unei singure familii — și sînt numeroase familii de acest fel la „23 August” — poți afla trecutul, prezentul și viitorul marilor uzine. Veteranul strungar Ion Preda este în secția mecanică din 1942. În 1950 și-a adus bălățul în uzină și sînt nedespărții de atunci. Tatăl e strungar, iar fiul, electrician, șef de echipă la întretinere.

— Și sînt multe cazuri la „23 August” cînd fiul și tatăl sînt în aceeași echipă. N-ar fi o noutate. Tovarășul Emil Stoia, conducătorul de acum al unei echipe de la secția montaj L.D.H., e în uzină de 42 de ani. Prin mina lui au trecut toate tipurile de locomotive fabricate aici de la cele cu aburi din 1936, pînă la locomotive Diesel hidraulice, de 1.200 cai putere de acum. De mai bine de 13 ani le montează cot la cot cu Vasile, singurul lui fiu. Îl aducea în uzină de pe cînd avea 8 ani, să vadă, să prîndă și el pasiunea locomotivelor.

— Și dacă am continua investigațiile, am vedea că mulți din cei peste 7.000 de utociști ai uzinei sînt înrușiți în echiul cel mai exact cu generația de muncitori de la 48. Fiecare împlinire deschide noi perspective. E și aceasta o garanție că viitorul uzinei se află în mâini bune. Și ce poate fi mai reconfortant ca rodul triumfător al acestei tulburătoare omzme între generații.

IUSTIN MORARU

Fabrica și orașul

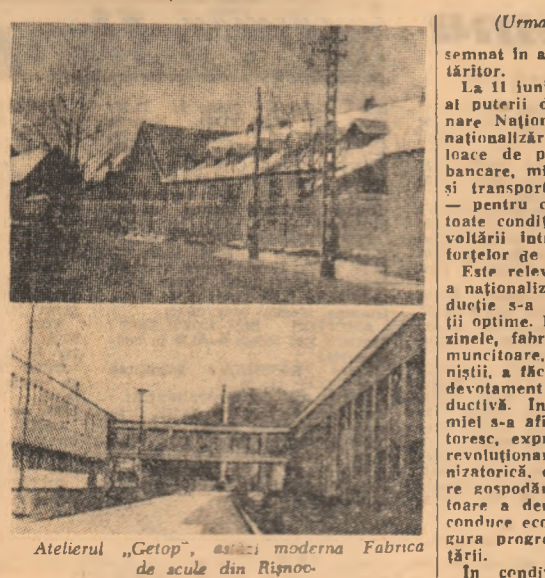
Rînov. Sîm de vorba cu un comunist — Miron Gurgui — fost director al fabricii, de la naționalizarea pînă acum cinci ani cînd a ieșit la pensie. Este surprinzătoare memoria acurată bîrbat cu chipul rîdind de bună dispoziție, volubil dar riguros în logica demonstrațiilor, cu aerul omului extrem de activ în ciuda vîrstei la care părul alb aureolează munca de o viață. Este capabil să precizeze numele a sute de muncitori din fabrică, cu specialitatea, locul exact de muncă, adresa de acasă și membrii familiei, bucuriile și necazurile fiicării.

— Modificările, dinamica fabricii și localității în deceniile lor, s-au desfășurat în pașopt și cu modificările și dinamica pașoptiștii și evoluția fiecărei familii de muncitori, a fiecărui locuitor al Rînovului. Peste 200 de muncitori au decenii în cei 25 de ani, ingineri, mairi și tehnicieni, s-a format un nucleu de specialiști de înaltă clasă în producția de scule.

ROMULUS LAL

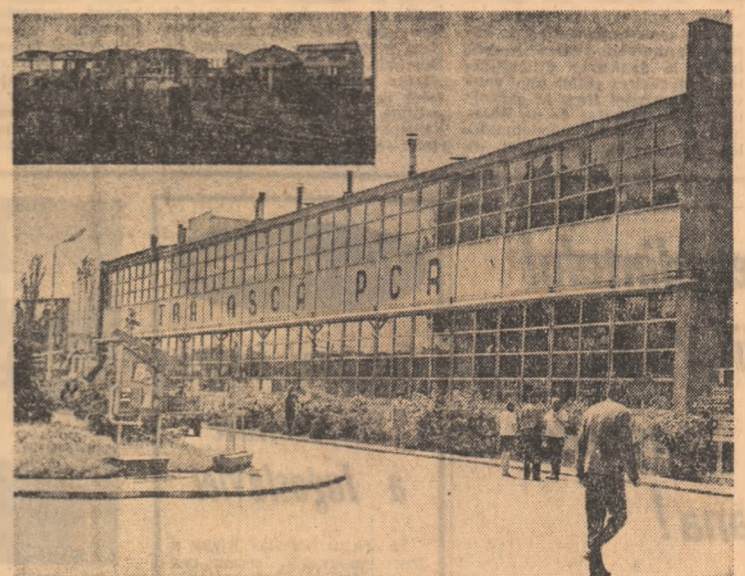
Trecînd în mîini-le noastre, se spune dinșul, micul atelier înropat într-o gură, în podul cărăii lucrau lăcătușii, a devenit sub conducerea clasei muncitoare, cea mai mare fabrică de scule a țării, numită metaforic „sculerul șef” al industriei. Localitatea înșăși, fosta comună Rînov, a devenit azi oraș frumos, oraș mie din Țara Birsei, cu toate atribuțiile civilizatei urbane, decorat anul trecut pentru frumusețe.

Vorbînd despre noile dimensiuni ale fabricii și localității, comunistul Gurgui are în memoria sa datele contrastelor impresionante: În 1948 atelierul din gură a-

Atelierul „Getop”, astăzi modernă Fabrica de scule din Rînov.

PROGRES, CIVILIZAȚIE, BUNĂSTARE

Cum a arătat și cum arată astăzi Uzina „Unia” — Satu Mare.

Destinul comun al unei voințe

Directorul uzinei UNIO din Satu Mare, inginerul Vasile Cădaru. Îmi spunea zilele trecute că producția de azi a întreprinderii înseamnă de o sută de ori producția anului 1948. Mai concret, uzina era un atelier meșteșugăresc în care cea mai importantă „sculă” era un strung. Astăzi, colosul industrial produce utilaj pentru aproape toate ramurile economiei naționale și întretine relații de export cu peste douăzeci de țări ale lumii.

— Avea să-mi confirme aceste cuvinte și forjorul Mihai Pop, omul pentru care data de 4 mai are trei semnificații majore: în această zi, în 1929 s-a născut, în 1945 s-a angajat ucenic la UNIO și în 1971 a primit înaltul titlu de Ero al Muncii Socialiste.

— A veam în anul naționalizării 19 ani. Pot spune că pe data de 11 iunie am devenit cu adevărat muncitor. Atunci, omul care mă învăța meserie, comunist și el, a plecat în altă întreprindere sămîntreaș pentru a împlini o misiune deosebită. M-a lăsat pe mine să termin o piesă dificilă. Și am făcut-o. Atunci m-am simțit muncitor cu adevărat. Și, o oră mai tîrziu, cînd auzeam în curtea uzinei decretul naționalizării, mă simteam trup și suflet cu toți cei care ovățeau, cu muncitorii.

— Aici, la noi, a spune „o viață pentru o uzină” nu mai înseamnă pe nimic.

— Așa, pentru Gheorghe Cosma, meseria lui — „înima” lui, înseamnă 42 de inovații și o invenție care însumează 5.800.000 lei economii pentru uzină.

— Aici, la noi, a spune „o viață pentru o uzină” nu mai înseamnă pe nimic.

— Aici, la noi, a spune „o viață pentru o uzină” nu mai înseamnă pe nimic.

— Aici, la noi, a spune „o viață pentru o uzină” nu mai înseamnă pe nimic.

EMANUEL ISOPESCU

„Știam că vom avea probleme și trebuie să mărturisesc că uneori ne întrebăm cum le vom face față. Ne familiarizăm cu termenii economiei, imaginăm posibilele soluții, fiindcă — încheie tovarășul Gheorghe Ghimbas, azi secretar de partid la Uzina „Poiana” Cîmpina, dozează cu evenimentele să ne găsească pregătiți.”

Muncitorii Văli Prahovei, îndelung încercați în greve și acțiuni bine organizate, au preluat fabricile din mîinile patronilor, ca pe un drept al lor, de mult cucerit. Au urmat zile, luni și ani trăiți cu o intensitate neobșnuită. Oamenii, marea majoritate foarte tineri, comisi muncitorești plecau în zone îndepărtate ale țării — să asigure aprovizionarea uzinei; colegii rămasi scormoneau cu febrilitate hălele și împrumurile, căușind tot ce putea să însemne materie primă, în special țevi de tunuri din care se puteau face pașnice prăjini de foraj.

Directorii-muncitori începeau primele organizări ale fluxului tehnologic: începeau să se producă piese noi, utilaje mai complicate, cerute de piață. Cea-

Conducători și creatori

riile nu mai serveau la nimic, oamenii nu le mai priveau. Ce importantă mai avea cînd stai în uzină, dacă stăteai în uzină? Numără chevea orele petrecute acolo?

„A fost desigur greu”, recunoșe azi, cei care au fost în 48 participanți activi la evenimentele. Din glasul lor se gîndește cu ușurință că „greu” este o termărc tardivă. „Atunci” nu era timp pentru constatări și nici pentru odihnă!

Anul 1949 — primul an de economie planificată a impus o nouă manieră de a lucra — nu mai era suficient doar entuziasmul, nu mai era suficient nici singura muncă. Trebuia să ții ștafeta muncii organizat.

Uzina a fost cuprinsă de o febră nouă, iată lumea, tineri și vîrstnici, pleca la cursuri. S-au deschis primele școli de normatori și planificatori, școlile de mairi, facultățile muncitorești. Cei plecați să învețe se întorceau în uzină, înarmați cu cunoștințe care le permiteau să-și deosebească calitățile muncitorilor. Fostii ucenici deveneau conducători ai proceselor de producție, organizați întreprinderea pe baze științifice. Fostii ucenici creștea la rîndul lor ucenici, pentru uzina în dezvoltare.

Imediat după 45, în uzină s-a declanșat o adevărată furie a invențiilor și inovațiilor. Fiecare voia să producă mai mult, mai bine, în timp record. Oamenii căpătaseră o încredere nemărginită în propriile forțe, aveau leei și le dorau materializate.

În 25 de ani, atelierul de întretinere a sondelor petrolifere din Valea Prahovei, proprietate a unei societăți de acțiuni cu capital străin, a devenit întreprindere de interes republican.

Uzina Poiana Cîmpina, organizată la nivelul tehnicii cel mai avansat, execută azi reparații capitale de tractoare și șenile și mașini grele, pentru întreaga țară.

MONICA ZVIRIUNSCHI

PUTEREA ECONOMICĂ

semnal în acest sens un pas hotărîtor.

La 11 iunie 1948, forul suprem al puterii de stat, Marea Adunare Națională, a votat legea naționalizării principalelor mijloace de producție industriale, bancare, miniere, de asigurări și transport. Erau create de noua ordine.

Elaborînd o concepție proprie, în realizarea industrializării socialiste și a transformării socialiste a agriculturii, P.C.R. a creat ample posibilități de aplică cu consecvență în dezvoltarea și perfecționarea, o politică menită să determine un remarcabil avînt al economiei românești.

În condițiile concrete ale

ta sa, este asigurată în primul rînd datorită faptului că toate bogățiile solului și subsolului țării reprezintă proprietatea poporului, realizându-se în acest fel abolirea asupririi și exploatarea egalității reale în drepturi a tuturor cetățenilor, în toate domeniile de activitate, stăruindu-se cu adevărat a suveranității poporului și fi fost de neconcepție fără cucerirea puterii economice de către clase muncitoare, în alianță cu țărănimia, cu intelectualitatea, sub conducerea partidului comunist.

Anii de după cel de-al IX-lea Congres al partidului, programul cutezător elaborat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională din vara anului 1972 sînt o remarcabilă ilustrare a capacității și forței partidului de a folosi puterea economică a poporului în scopul asigurării progresului în-

Un nou început

Încheierea lucrărilor Conferinței internaționale a tineretului cooperatist

ROMÂNIA LA TÂRGUL DE LA POZNAN

La 10 iunie, și-a deschis porțile Târgul internațional de la Poznan, manifestare de prestigiu, aflată la cea de-a 42-a ediție a sa. Începând cu acest an, târgul se va desfășura sub forma a două manifestări — Târgul tehnic (10-19 iunie) și Târgul bunurilor de larg consum, care va fi găzduit tot de Poznan, în luna septembrie.

Un deziderat al popoarelor continentului își găsește împlinirea: în cea de-a treia zi a lunii iulie începe conferința pentru securitate și cooperare în Europa la nivelul miniștrilor de externe. Va fi prima fază a unui proces mai amplu conceput în etape, menit să ducă în final la edificarea unui sistem durabil de securitate europeană, la afirmarea unor relații noi, democratice, între statele acestui continent cu o istorie zbuciumată, astfel încât fiecare popor să dobândească certitudinea realizării aspirațiilor sale pasnice, să se poată dezvolta neîntrerupt, potrivit voinței suverane, la adăpost de orice ingerințe sau presiuni. Convocarea conferinței se înscrie ca un moment important în viața continentului, ca o dată de referință în cronică europeană. După cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu: ACESTEA SUNT UN SUCCES DEOSEBIT DE IMPORTANT AL NAȚIUNILOR EUROPENE — DECI ȘI AL NAȚIUNII ROMÂNE — AL TUTUROR NAȚIUNILOR LUMII.

Hotărârea adoptată la Helsinki prin consensul exponenților celor 34 de state ne îngăduie să investigăm cu optimism viitorul, deoarece modul în care s-a desfășurat reuniunea, pregătirea, spiritul constructiv care a prezidat-o, documentele ce au fost elaborate vădesc fertilitatea dialogului, valoarea de neînlocuit a negocierilor, posibilitatea de a avansa în direcția unei înțelegeri utilizând gama extrem de largă de resurse a tratativelor directe, în condiții de deplină egalitate. Dar privind către viitor, exprimăm speranțele cu care opinia publică salută apropiatul eveniment pe care îl va găzdui capitala finlandeză, astfel să revizim în trecut apropiat. Ideea unei conferințe general-europene a fost pentru prima oară preconizată de statele socialiste europene în Declarația de la București din iulie 1956. Între documentul adoptat în capitala României și cel elaborat la sfârșitul sămânții trecute în nordul orașului finlandez se află un drum lung care a fost parcurs cu succes — apte ani în care ideea securității europene a câștigat teren, a învins reticențele unora și împovărit altele, afirmându-se ca un deziderat esențial al popoarelor continentului. Realismul acestei idei, profunda actualitate s-au vădit în între-

țările europene, egalității în drepturi, neamăstecului în treburile interne, avantajului reciproc. Un loc important în acest cadru ocupă, după cum este cunoscut, relațiile independente de pe continentul african. Lupta popoarelor din aceste țări pentru apărarea și consolidarea independenței și suveranității naționale, împotriva imperialismului colonialist și neocolonialistului, pentru realizarea unor profunde transformări politice, economice și sociale, pentru valorificarea resurselor materiale și umane de care dispun în interesul propriei dezvoltări, este un semn de profundă solidaritate, de caldă stimă și simpatie. Confirmate în mod strălucit prin vizitele întreprinse de tovarășii Nicolae Ceaușescu, în Africa, legăturile pe multiple planuri dintre România și Africa, sunt cunoscute și de dezvoltarea continuă, corespunzătoare intereselor popoarelor române și popularelor africane, ale unității frontului antimprialist, ale tuturor forțelor revoluționare și progresiste.

După cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, în țara noastră sînt bine cunoscute și se bucură de o înaltă apreciere eforturile depuse de poporul din Voia Superioară în lupta pentru consolidarea independenței politice și economice, pentru valorificarea resurselor naturale în scopul dezvoltării economice și sociale a țării, al îmbunătățirii condițiilor de muncă și de viață. Noua stat independent Voia Superioară a fost recunoscută de România și Republicii Socialiste România încă din primele zile ale existenței sale, cele două țări stabilind relații diplomatice la rang de ambasade. Primul acord comercial dintre țara noastră și Voia Superioară a fost încheiat în anul 1970, el contribuind la dezvoltarea relațiilor economice pe baza avantajului reciproc. Bunele relații politice și economice atestă o înaltă înțelegere între țările noastre și înregistrat în ultimii ani o evoluție pozitivă, existând încă largi posibilități pentru dezvoltarea lor.

Opinia publică din țara noastră își exprimă încrederea că viziunea prezidențului Sangoule Lamizana va marca o nouă și importantă contribuție la extinderea și adâncirea acestor colaborări, contribuind, totodată, la dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări și popoare.

Întimpinându-i cu bucurie și cu sentimente de stimă pe oaspeții, poporul român le adresează tradiționala urare: „sun venit pe pământul Republicii Socialiste România!”

libertăților fundamentale: egalitatea în drepturi a popoarelor și dreptul popoarelor de a dispune de ele însele; cooperarea între state; executarea de bună credință a obligațiilor asumate conform dreptului internațional.

Principiile enunțate urmează să fie înscrise într-un document de formă corespunzătoare ce va fi supus spre adoptare conferinței, document ce va trebui să exprime dorința statelor participante de a respecta și aplica principiile în mod egal și fără rezerve, în toate aspectele relațiilor lor reciproce și ale cooperării lor. Recomandările finale elaborate la consultările din capitala finlandeză abordează problema securității europene în ansamblul ei — a tuturor aspectelor politice, juridice, militare, cit și cele ce privesc cooperarea economică, tehnicoștiințifică și culturală, în domeniul protecției mediului inconjurător ca și urmările conferinței. Documentul prin complexitatea problemelor abordate, prin spiritul său, asigură un cadru prielnic pentru reușita etapelor următoare ale procesului edificării securității europene, stimulând tendințele pozitive ce se înregistrează pe continentul nostru. Fără îndoială, rezultatele obținute până acum vor putea fi amplificate prin acțiunea comună a tuturor popoarelor europene, a tuturor forțelor ce se pronunță pentru a pune în aplicare principiile fundamentale de securitate și cooperare. Edificarea securității europene pentru a fi durabilă, pentru a răspunde aspirațiilor popoarelor trebuie să fie opera comună a tuturor statelor continentului, să fie rodul acțiunilor conjugate a acestor state, indiferent de dimensiunile lor, de sistemul social-politic sau de apartenență la un bloc militar. Experiența acumulată în cadrul consultărilor de la Dipoli este deosebit de pozitivă și creează premise favorabile pentru evenimentul de la 3 iulie. Conferința a fost prezidată militar, cu o înaltă receptivitate față de părerile exprimate, s-au depus strădăniți pentru a se ajunge la concluzii unanime. Reștile de procedură, adoptate la începutul fazei preliminare pe baza propunerilor prezentate de România, au recunoscut necesitatea participării tuturor statelor în condiții de deplină egalitate, ca state suverane, independente. Lucrările desfășurându-se în afara alianțelor mi-

La Sinaia s-au încheiat sîmbătă lucrările celei de-a 11-a Conferințe internaționale a tineretului cooperatist, organizată de Alianța Cooperatistă Internațională în colaborare cu organizațiile cooperatiste românești membre ale A.C.I. — U.N.C.A.P., CENTRO-COOP și UCECOM.

Temp de 5 zile, cei 63 de participanți la conferință, reprezentând 19 țări au dezbătut, într-o atmosferă de încredere și înțelegere, probleme majore cu care sînt confrunțați tinerii cooperatori, organizațiile cooperatiste naționale și mișcarea cooperatistă internațională. La lucrările reuniunii au asistat și reprezentanți ai unor organisme ale O.N.U. — U.N.E.S.C.O., Organizația Internațională a Muncii și U.N.I.C.E.F.

În cuvîntul rostit la încheierea conferinței, directorul Alianței Cooperatiste Internaționale, Dr. S.K. Saxena, a exprimat mulțumiri călduroase uniunilor cooperatiste din România pentru sprijinul acordat și eforturile depuse în organizarea și buna desfășurare a acestei reuniuni. El a felicitat pe toți cei care au participat și a exprimat încrederea că în viitor vor fi realizate proiectele de cooperare între popoare promovate de România, atenția care se acordă în țara noastră problemelor tineretului.

În cadrul conferinței de presă care a avut loc la încheierea lucrărilor, Dr. S.K. Saxena, director al A.C.I., și dr. Muriel J. Russel, secretarul uniunii activității femeilor și tinerilor, au relevat problemele abordate în cursul dezbaterilor de participare la această reuniune. Subliniind participarea mai largă și mai reprezentativă, conținutul mai bogat al intervențiilor și discuțiilor, responsabilitatea și maturitatea cu care au fost abordate temele aflate pe ordinea de zi, reprezentanții conducerei A.C.I. au apreciat că această reuniune reprezintă un real pas înainte în comparație cu cea precedentă. Pornind de la tema de bază a dezbaterii — abordarea căilor și mijloacelor de educare, calificare și perfecționare profesională a tinerilor cooperatiști — reu-

Convocarea Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa Moment important în viața continentului

Bun venit președintelui Republicii Volta Superioară, Sangoule Lamizana!

(Urmare din pag. 1)

deplinește, totodată, funcțiile de președinte al Consiliului de Miniștri, ministru al apărării naționale și al forțelor combătătoare, ministru al afacerilor externe și ministru al informațiilor, tineretului și sporturilor, pînă la formarea unui nou guvern în aprilie 1977, este avansat la gradul de general de brigadă, iar în octombrie 1976 devine general de divizie în rezervă în 1971, după constituirea Adunării Naționale a Voltei Superioare. Generalul Sangoule Lamizana a fost instalat oficial ca președinte al Republicii.

Pentru activitatea sa Sangoule Lamizana a fost distins cu numeroase decorații naționale și străine.

Poporul Voltei Superioare depune eforturi însemnate pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii, principală ramură a economiei naționale, pentru valorificarea, în interesul propriu și în beneficiul populației, a resurselor naturale, în special de aur, fier, mangan, crom și uraniu. În cadrul noului plan de dezvoltare, a cărei realizare a început în anul 1972, unul din principalele proiecte, „Jambou”, vizează exploatarea zăcămintelor de magnezit și zinc, care sunt bogate în regiunea de nord-est.

Pe plan internațional, Voia Superioară promovează o politică de pace și înțelegere, bazată pe încredere și respect reciproc, o politică de colaborare cu statele vecine și cu celelalte țări ale lumii. În cadrul Organizației Unității Africane, Voia Superioară aduce sprijinul său moral și material luptătorilor pentru libertate din Angola, Mozambic, Guinea-Bissau și Insulele Capului Verde, Africa de Sud și Namibia, în vederea eliminării ultimilor vestigii ale colonialismului și a discriminării rasiale de pe continentul african.

Viziia prezidențului Sangoule Lamizana în țara noastră este așteptată cu profund interes. Pînă în centrul politicii sale externe prietenia și colaborarea cu toate țările socialiste, România militază, în același timp, pentru dezvoltarea relațiilor politice, economice, culturale și tehnico-stiințifice cu țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, pe baza respectării principiilor independenței, suverani-

Tineretul lumii Cea mai tinără universitate a Iugoslaviei

În crasul iugoslav Rjeka a fost inaugurată, recent, cea mai tinără universitate a țării, care dispune de facultăți de construcții navale, medicină, științe economice și pedagogice.

Iugoslavia, țară în care în perioada antebelică existau doar 30.000 de studenți, acordă o mare importanță dezvoltării învățămîntului superior. Față de numai trei universități existente în trecut — la Belgrad, Zagreb și Liubliana — în prezent, Iugoslavia are nouă centre universitare, completate de o amplă rețea de alte instituții de învățămînt superior. În perioada actuală, cele 25 de facultăți ale universității din Belgrad sînt frecventate de 50.000 de studenți, la universitatea din Zagreb învață alți 34.000 de studenți, iar numărul studenților din centrul universitar Skopje a ajuns la 25.000. În ansamblu, în anul universitar ce se încheie, facultățile iugoslave au fost frecventate de 294.000 de studenți.

Acord petrolier între Nigeria și „Shell-B.P.”

● GUVERNUL nigerian și reprezentanții consorțiului anglo-olandez „Shell-B.P.” au ajuns la un acord în problema participării Nigeriei la oportunitățile petroliere — informația agenția Associated Press. Ministrul nigerian al problemelor miniere și energetice, Chrestina Ali Monjono, va semna, la 11 iunie, un acord cu „Shell-B.P.” asupra participării guvernului la exploatarea concesiunilor acordate companiei. Amanunții privitoare la conținutul acordului nu au fost dezvăluite.

CANCELARUL vest-german Willy Brandt, care se află într-o vizită oficială de cinci zile în Israel, a avut o nouă rundă de convorbiri cu premierul Golda Meir.

● FOSTRILE relații între cele două țări sînt din nou în discuție la un examen evoluția situației din Orientul Apropiat.

GUVERNUL CANADIAN a prezentat Camerei Comunelor un proiect de lege care autorizează Canada să participe la construirea (la Montreal) din 1976 prin punerea în circulație a unei monede comemorative, prin emisiuni speciale de timbre și organizarea unei loterii naționale. Această modalitate de finanțare ar trebui, potrivit aprecierii Comitetului de organizare a Jocurilor Olimpice, să acopere cheltuielile de construcție și de întreținere a instalațiilor olimpice, care sînt approximate la 310 milioane dolari.

De circa patru ani din S.U.A. se aud semnale de alarmă în legătură cu o criză a energiei. Creșterea „foamei de combustibil” va provoca pînă la sfîrșitul secolului nostru o criză mondială a petrolului, — susțin unele personalități americane. Dacă tendințele actuale vor păstra același ritm, pînă în 1980 cerea de combustibil va întrece oferta, informa într-un articol revista OBSERVER, după un raport al Organizației Economice pentru Comerț și Dezvoltare.

fenomenul este oare pur conjunctural sau, dimpotrivă, este semnul unei epuizări a rezervelor? Pentru care amenință America de Nord se extinde oare și în Europa occidentală? Sînt întrebări pe care ziarul francez LE FIGARO le-a adresat unor specialiști în martie. Din răspunsurile date reține atenția în mod evident unul și anume: Cauzele principale ale problemelor cu care sînt confrunțați americanii în prezent sînt urmarea noilor rapoarte care s-au stabilit între S.U.A. și țările producătoare și evoluția acestora în viitor, a aprovizionării necorespunzătoare a unor zone din S.U.A., precum și echiparea insuficientă a te-

rioriului american în materie de centrale nucleare producătoare de energie electrică.

Pentru a aprecia mai bine situația pe plan internațional se impune o deosebire între rezervele estimative de combustibil (cărbune, gaze, petrol) și rezerve confirmate.

● În ce priveste produsele petroliere, aceste rezerve confirmate, sau mai precis cantitățile de hidrocarburi care pot fi recuperate din zăcămintele cunoscute, sînt alte de mari, întrucît trebuie să existe motive de neliniște înainte de anul 2000. Între 2.000 și 2.050 — apreciază specialiștii chestionați de LE FIGARO — există riscul să apară probleme parțiale. Mai departe nu se pot face pronosticuri fiindcă surse noi de ener-

ge vor fi dezvoltate sau puse la punct ar putea deforma estimările prezente cele mai exacte.

În același timp, un amolu studiu din aprilie recent de Comitetul pentru petrol al Organizației de cooperare și dezvoltare economică relevă că „rezervele mondiale de petrol sînt abundente și, în orice caz, suficiente”.

● Gazetele naturale, care echivalează cu circa 30 miliarde tone de cărbune, pot să fie utilizate în viitor vor avea de jucat un rol tot mai mare în rezolvarea problemei combustibililor — sînt extrase astăzi din zăcămintele în care ele există cu un procent de recuperare mare (60 la sută), din motive tehnice, acest procent nu atinge decît 35 la sută la petrol. O creștere de numai 1 la sută ar asigura întregii lumi un an de consum suplimentar la nivelul actual.

Azi platoul continental — între zero și mai puțin de 200 metri — a căru exploatare a

„Ore suplimentare” prestate pe „Skylab”

Cei trei astronauți de la bordul navei spațiale „Skylab” au renunțat la repausul prevăzut pentru ziua de sîmbătă. Echipajul a hotărît să presteze „ore suplimentare” pentru a recupera timpul pierdut la începutul misiunii. În consecință, activitatea din ziua de 8 iunie a fost conspurcată, în marea parte, de preocupările echipajului, Charles Conrad, a comunicat la sol că reglarea pupitelor aparatului constituie un adevărat tur de forță, comparabil, după opinia lui, cu efortul depus de un pianist care ar trebui să cînte simultan la trei pianuri.

Experiențele de detectare a unor resurse terestre, care, anterior fuseseră limitate la 12 minute, din cauza lipsei de energie, au durat, sîmbătă, 40 de minute. Cantitatea de energie care dispune, în prezent, „Skylab” este de circa 5.000 wați, dintre care mai mult de jumătate este obținută cu ajutorul panoului solar, de obicei, joi, de membrii echipajului.

Început de mult, contribuie cu 18 la sută la producția totală de petrol. În 1965, marea ar putea furniza o treime din această producție.

● La acestea trebuie să adăugăm zăcămintele de cărbune, potențial care nu trebuie să fie neglijat de vreme ce el există pe planetă în cantități considerabile. După unele aprecieri, rezervele de cărbune ale globului abia au început să fie consumate. Numai America — o demonstrate cercetările întreprinse — are în subsolul ei rezerve reprezentînd 500 ani de consum. Specialiștii apreciază că în ciuda operațiilor de rafinare și de disulfurare, la care ar trebui să fie supus pentru a corespunde normelor de poluare stabilite, cărbunele ar putea conține o nouă epocă de aur prin intermediul gazificării, adică prin transformarea în carburanți de sinteză curați.

● Nu trebuie să uităm energia solară și energia nucleară,

GH. SPRINTERIOU

„Foamea de combustibil” și remediile ei...

● În ceea ce privește, sursele de energie, rămîne energia solară, nepuizabilă prin definiție. Așadar, judecînd în termeni de resurse specialiștii susțin că nu există pentru viitorul apropiat motive de neliniște.